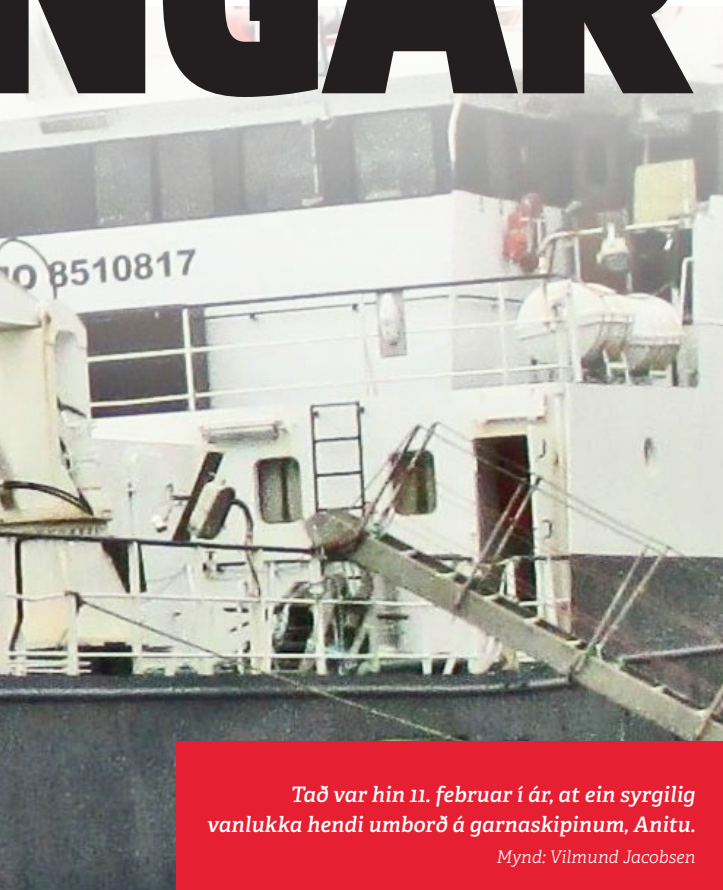

ANITU-VANLUKKAN

KAN: ELST NGAR

Tað var hin 11. februar í ár, at ein syrgilig vanlukka hendi umborð á garnaskipinum, Anitu.

Mynd: Vilmund Jacobsen

aran neyvan fær so høga tryggingarupphædd, sum ein føroyskur sjómaður hevði fingið, er, at inntøkan hjá manni hennara umborð á Anitu ikki var serliga høg. Harafrat var indonesiski sjómaðurin heldur ikki partur av føroyskari samlagstrygging.

– Ein partur av tryggingarupphæddini er sjálv upphæddin og ein annar

partur, sum verður roknaður mánaðarliga, byggir á inntøkuna hjá sjómanninum.

Eyðstein Djurhuus sigur, at neyðugt verður eisini at tryggja sær, at tað verður einkjan eftir Seafundin Hasanah, sum fær tryggingarpengarnar - og ikki aðrir møguligir millummenn.

270 krónur til 36 tímar

Av tí, at Anita ikki slapp til fiskiskap eftir sjóforhoyrið, varð manningin send av landinum við flogfari tann 12. mars 2014

Vilmund Jacobsen

Blaðið Mið & Magn, sum Føroya Skipara-og Navigatørfelag og Maskinmeistarafelagið geva út í felag, veit at siga, at indonesiska manningin varð send heim við 50\$ - ella umleið 270 krónum - í part. Hetta skuldi manningin lívbjarga sær við á drúgvu ferðini úr Føroyum til Indonesia. Ferðin tók teimum um 36 tímar.

Annfinnur Garðalið, næstformaður í FSN, heldur ikki, at hetta er nógur peningur til eina so drúgvu

ferð. Hann heldur, at hetta snøgt sagt er mannminandi.

Annfinnur setti sær fyrri at kanna tryggingarviðurskiptini og um einkjan eftir indonesaran, sum sjólátst, fór at fáa pening frá vanlukku tryggingini. Nógvir spurningar eru at fáa greiðu á, og fjarstøðan millum Indonesia og Føroyar er stór.

– Umsíðir eydnaist at fáa vígslubræv og faðirskapsjáttan hjá barninum. Men hetta vísti seg ikki at vera nøktandi.

Annfinnur vísir á,

at vanlukku tryggingin kravdi, at myndugleikarnir á staðnum skuldu váttar, at tey vóru gift og áttu dótturina saman, tá vanlukkan hendi.

– Samskipt hefur verið við telduposti, nógur er skrivað aftur og fram, men tað hevur nú eydnast at fáa tey neyðugu skjølini. Av tí, at málsviðgerðin ikki er liðug, er einkjan biðin um at søkja um forskot upp á tryggingarupphæddina.

Annfinnur sigur, at hin 1. juli 2014, tá greinin í Mið & Magn fór avstað, hevði einkjan í Indonesia ikki

fingið nakran pening.

– 34 ára gamli indonesarin, sum doyði við Anitu, Saefundin Hasanah, var bátsformaður umborð. Mánaðarlønin hjá honum var 850 dollarar um mánaðin. Hetta svarar til umleið 4.500 krónur. Mánaðarlønin hjá einum vanligum dekkara umborð á Anitu var umleið 2.500 krónur.

Annfinnur Garðalið sigur, at hetta er minni enn helvtin av minstulønini, sum altjóða felagsskapurin ILO hevur ásett.

Hjartanemandi bræv frá einkjuni

Einkjan eftir indonesiska fiskimannin, sum fór í havið við garnareiðskapinum umborð á Anitu, hevur skrivað hjartanemandi teldubræv

Vilmund Jacobsen

Í teldubrævinum, sum er dagfest 22. juni í ár og sum Annfinnur Garðalið hevur fingið, vísir einkjan á dagin, 7. januar 2014, tá 34 ára gamli maður hennara fór undir sína seinastu ferð - burtur í onnur lond at forvinna familjuni til lívsins uppihald.

– So kom lótan, tá síðsta útkall hoyrdist í hátalarunum. Vit fingtu tað síðsta klemmið, og so mátti hann fara. Tað var tungt, gráturin sveið í eygunum.

Meðan maður mín gongur, vendir hann sær móti okkum, vinkar og smílist. Tá visti eingin, at hetta varð hansara seinasta farvæl. Eg gloymi aldrin smílið,

hann sendi, áðrenn hann bleiv burtur á flogvøllinum saman við skipsfeløgum sínum.

Síðan nevnið einkjan dagin, 9. februar 2014. Henda dagin ringir telefonin. Hon er spent. Kanska er tað maður hennara.

– Tað var fantastiskt at frætta frá honum, at hoyra rødd hansara, og at alt stóð væl til. Hann bað meg minnast til at biðja fyrri sær - at hann mátti koma trygt heimaftur til okkum bæði.

Hin 12. februar 2014 ringir telefonin aftur hjá einkjuni, og nú vónar hon, at tað aftur er maður hennara, sum er í hinum endanum. Men so var ikki.

– Tað vísti seg at vera ein av skipsfeløgum hansara, sum boðaði mær frá, at

maður mín hevði verið fyrri eini vanlukku. Hann var blivin fastur í reiðskapinum og varð tikin við út á sjógv. Teir leitaðu eftir honum.

Einkjan vísir á, at nú krepti kroppur hennara seg saman, og hon hugsaði, at hetta kann ikki passa. So byrjaði gráturin og óttin fyrri, at maðurin ikki fór at vera funnin aftur.

Hin 20. februar 2014 ringir telefonin aftur.

– Eg visti ikki, um eg skuldi gleða meg ella vera kedd. Sporini yvir til telefonina vóru tung. Tá eg tók hana, visti tað seg at vera ein av skipsfeløgum aftur. Hann sigur, at teir høvdu leitað og leitað, men uttan úrslit.

Einkjan skrivar í teldubrævinum, at nú varð stað-

fest, at maður hennara var mistur og deyður á sjónum.

– Eg græt og græt. Dóttirin spurdi meg, hví eg græt. Hvat skuldi eg svara? Eg segði, at mamman er eym um eyguni. Dóttirin spurdi aftur, um tað var pápin sum ringdi. Eg kláraði ikki fleiri spurningar, men eg megnaði ikki at siga dóttirini, at pápi hennara var deyður.

Í teldubrævinum vísir einkjan at enda á, at maður hennara hevði ábyrgd fyrri síni familju.

– Eg vil minnast hann við stoltleika.

Soleiðis endar einkjan sítt teldubræv til Anfinn Garðalið.

Kelda til hesa greinina er seinasta útgáva av blaðnum Mið & Magn.

Útsølan er byrjað

sms

Mán-hós. kl. 10-18
Fríggjad. kl. 10-19
Leygard. kl. 10-18

